

1. Δεν κάνουμε ησυχία, δεν είμαστε αγίες /
κλινικές εκτρώσεων αντί για εκκλησίες

2. Στους δρόμους στις πλατείες σ' όλες τις γειτονιές /
γυναίκες μετανάστριες δεν είστε μοναχές

3. Έλεγχος, πειθάρχηση και αόρατη εργασία /
καμία οικογένεια δεν είναι τόσο αγία

4. Φροντίδα και προδέρμ δεν πάει χωρίς λεφτά /
αυξήσεις στους μισθούς, λιγότερη δουλειά

5. Σ' αυτή τη δυστοπία την πατριαρχική /
χαίρομαι που έχω εσένα για αδερφή

6. Δεν είναι ούτε δράκος, δεν είναι ούτε τέρας /
μπορεί να είναι ο σύζυγος μπορεί και ο πατέρας

7. Ακόμα κι αν φορέσω τη φούστα μου καπέλο /
όταν λέω όχι σημαίνει ότι δε θέλω

8. Μπάι, τρανς, λεσβίες, ιέρειες του αίσχους /
είμαστε υπερήφανα η ντροπή του έθνους

9. Ποτέ κανείς δε ρώτησε κανένα βιαστή /
πού ήτανε τι φόραγε κι αν είχε πει πολύ

10. Ποτέ να μην ξεχάσουμε τι κάнан στην Ελένη /
ποτέ καμία άλλη δολοφονημένη

11. Ούτε φιτ στο δρόμο, ούτ' άλλες μαλακίες /
καμία φοβισμένη σε δρόμους και πλατείες

12. Ούτε σεξιστές, ούτε ρατσιστές /
ούτε παληκάρια, ούτε λεβεντιές

13. Δεν είναι η φουστίτσα μου πολύ προκλητική /
είναι η ματσίλα σου βαθιά σεξιστική

ΟΙ ΚΟΥΗΡ ΦΕΜΙ ΝΙΣΜΟΙ ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ ΠΕΤΡΕΣ

CALVALUNA

ομάδα για την ανάπτυξη/ανάδειξη του κουήρ-φεμινισμού

Αν αφαιρούσαμε από την 8η Μάρτη τις εικόνες με τις ανθοδέσμες στα χέρια, τις διαφημίσεις για εκπτώσεις σε αρώματα και ρούχα, τις βιτρίνες με προτάσεις δώρων «για εκείνη», τι θα έμενε τελικά; Η 8η Μάρτη δεν είναι μια ακόμη εμπορευματική και καταναλωτική φιέστα. Αντιθέτως, είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι η συγκεκριμένη μέρα ξεκίνησε ως πράξη αντίστασης και ως ένας τρόπος για να ακουστούν οι φωνές των γυναικών, και έτσι σκοπεύουμε να παραμείνει.

Σε αυτόν τον καθημερινό πόλεμο που λέγεται πατριαρχία και κάποιιο τον θεωρούν αόρατο ή και παράλογο, εμείς επιλέγουμε να παίρνουμε θέση μάχης και επιμένουμε να βρισκόμαστε στον δρόμο μαζί. Όχι για να γιορτάσουμε τις θηλυκότητες με τους όρους που θέτει η πατριαρχία, αλλά για να διαταράξουμε όλες τις έμφυλες επιτελέσεις που μας έχουν φορέσει και να ανοίξουμε χώρο για τα σώματά μας, για όλες τις εκφάνσεις της θηλυκότητας και του κουήρνης που έχουμε ανάγκη. Για να καταλάβουν πως είμαστε εδώ και δεν πάμε πουθενά. *Να ενώσουμε τα τραύματα, τον πόνο, και την οργή που μας προκαλεί καθημερινά η πατριαρχία και να τα μετατρέψουμε σε αγώνες για χαρά, φροντίδα, κι ελευθερία.*

ΠΩΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΣΥΝΑΝΤΗΘΗΚΑΜΕ

Δημιουργηθήκαμε το φθινόπωρο του 2024 στην Θεσσαλονίκη στην κατάληψη Φάμπρικα Υφανέτ έπειτα από ανοιχτό κάλεσμα. Η συνάντησή μας προέκυψε από την κοινή μας ανάγκη για τη δημιουργία μιας ομάδας και ενός σταθερού σημείου συνάντησης στην πόλη που να παράγει κουήρ και φεμινιστικό λόγο και δράση, τόσο για τις καταπιέσεις που βιώνουμε αλλά ακόμα περισσότερο για τις επιθυμίες μας. Ταυτόχρονα, αναλύοντας τη συγκυρία γύρω μας σε τοπικό αλλά και παγκόσμιο επίπεδο βλέπουμε τις συγκρούσεις γύρω από το φύλο να λαμβάνουν νέα χαρακτηριστικά στην καθημερινότητα μας. Είτε μιλάμε για νομοθετικές αλλαγές και περιορισμούς σε αναπαραγωγικά δικαιώματα και άνοδο συντηρητικών ρητορικών στη δημόσια σφαίρα, είτε μιλάμε για ξεκάθαρες επιθέσεις στα σώματα μας καθώς οι έμφυλες επιτελέσεις που είτε δεν συμμορφώνονται στον κοινωνικό ρόλο τους είτε δεν χωράνε στο δυαδικό έμφυλο διαχωρισμό αντιμετωπίζονται ως υπαρξιακή απειλή.

Η συνέλευσή μας λειτουργεί στο πλαίσιο της κατάληψης Φάμπρικα Υφανέτ. Θεωρούμε σημαντικό να διαμορφώνουμε κοινούς αγώνες και ριζωματικά δίκτυα μέσα στο ευρύτερο ανταγωνιστικό κίνημα, να δίνουμε κοινούς αγώνες για την απελευθέρωση από όλες εκείνες τις δομές που περιορίζουν την ύπαρξή μας. Νιώθουμε ότι οι ανησυχίες και τα όνειρά μας δεν χωράνε σε θεσμικά πλαίσια, κοινοβουλευτικά κουτάκια και ατομικούς δρόμους. Τα προβλήματά μας δεν λύνονται με νομοθετήματα, οι καταπιέσεις που δεχόμαστε δεν παύουν με ανακοινώσεις και δελτία τύπου. Οι επαναστάσεις μας είναι η καθημερινότητά μας, στις σχολές, στον χώρο εργασίας, στον δρόμο, ακόμα και στο ίδιο μας το σπίτι όπου προσπαθούμε να δομήσουμε διαφορετικές κοινωνικές σχέσεις και δεσμούς μεταξύ μας και αντιμαχόμαστε συνεχώς τις έμφυλες απαιτήσεις και ό,τι αυτές συνεπάγονται, αναζητώντας *ρωγμές μέσα από τις οποίες μπορούμε να αναπνεύσουμε και να φανταστούμε έναν διαφορετικό κόσμο.*

Εμείς, από τη δική μας θέση, μιλάμε και οργανωνόμαστε μέσα σε κουήρ φεμινισμούς από τα κάτω. Γιατί κουήρ φεμινισμοί; Τι σημαίνει αυτό τέλος πάντων; Για εμάς, οι κουήρ φεμινισμοί δεν είναι κάτι σαφές και άκαμπτο· είναι ο τρόπος που επιλέγουμε καθημερινά να ζούμε τη ζωή μας, είναι αναπόσπαστο κομμάτι της πολιτικής μας θέσης, είναι η μη-επιτέλεση των έμφυλων ρόλων που φορέσαμε και μας φόρεσαν. Το πάντρεμα του κουήρ με τους φεμινισμούς μας είναι απαραίτητο για να μπορέσουμε να καταπιαστούμε με τα ζητήματα που μας καταπιέζουν και μας πνίγουν, από μια οπτική γειωμένη στις ανάγκες και τις επιθυμίες μας. Εκκινούμε από τα κουήρ και φεμινιστικά κινήματα που ήρθαν πριν από εμάς και ανατρέχουμε στα επαναστατικά εργαλεία που μας άφησαν, χωρίς όμως να τα προσεγγίζουμε άκριτα.

Οι κουήρ-φεμινισμοί για εμάς δεν είναι κάποια συγκεκριμένη ταυτότητα που κατοικούμε, ούτε μπορεί να μειωθεί στο άθροισμα κάποιων επιμέρους ταυτοτήτων. Πιστεύουμε ότι οι ταυτότητες αποκτούν διπτό χαρακτήρα και γίνονται πεδία μάχης. Στεκόμαστε απέναντι σε ένα σύστημα και σε μια κοινωνία, που κλέβει τα σώματα και τις επιθυμίες μας, και μας τα επιστρέφει πουλώντας τα σαν ακρωτηριασμένα και εξατομικευμένα μοντέλα ζωής. Παλεύουμε να επαναδιεκδικήσουμε την ταυτότητα ως κάτι δυναμικό, ως μια γλώσσα που θέλει να δώσει λέξεις στα όρια μας και να εκφράσει τις δυνατότητες μας. Για μας λοιπόν οι κουήρ φεμινισμοί είναι οι δικές μας γλώσσες, οι δικές μας πέτρες, οι δικές μας αφηγήσεις που συμπλέκουμε όταν αγγίζουμε η μία τα βιώματα και τις επιθυμίες του άλλου. *Σπάζοντας την κυρίαρχη αφήγηση της κοινοτοπίας, του μονοσήμαντου και του βαρετού φτιάχνουμε τις δικές μας δονήσεις έμφυλης έκφρασης και τρόπους καθημερινής αντίστασης για τις ζωές που επιθυμούμε.*

ΓΙΑ ΤΟ ΦΥΛΟ

Αντιλαμβανόμαστε το φύλο, το σώμα, τη σεξουαλικότητα όχι ως one time events και μονοθεματικά, διακριτά αντικείμενα που συζητούνται στο περιθώριο (εκδηλώσεων, συνελεύσεων), αλλά ως διαδικασίες και πεδία που διαπερνούν και διαπερνώνται από τα πολλαπλά δίκτυα ιστορικών, κοινωνικών, γλωσσικών συσχετισμών και κατασκευάζουν μια συγκεκριμένη πραγματικότητα. Συνεπώς, επιθυμούμε να κατανοήσουμε τις διαδικασίες και τις σχέσεις μέσα στις οποίες κατασκευάζονται τα πεδία αυτά που διαμορφώνουν τις ζωές μας και να καταλάβουμε τους όρους φυσικοποίησής τους. Πώς η εδραίωση ενός τρόπου κατανόησης του κόσμου που βασίζεται σε δίπολα, όπως άντρας-γυναίκα, ιδιωτικό-δημόσιο, φυσικό-πολιτισμικό, λειτουργούν ως μορφές πειθάρχησης για τη διατήρηση των σχέσεων εξουσίας, καταπίεσης και της επιβεβλημένης ετεροκανονικής αναπαραγωγής. Φυσικά αναγνωρίζουμε ότι αυτό το φαινομενικά άκαμπτο δίπολο έχει μεγαλύτερη διάρκεια από τον καπιταλισμό. Παρόλ' αυτά βλέπουμε πως στον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής εντατικοποιείται και αναπλαισιώνεται σε δομές με κεντρική αυτή της πυρηνικής οικογένειας, η οποία συντηρείται από την άμισθη αναπαραγωγική εργασία των ατόμων που ταυτοποιούνται ως "γυναίκες".

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι σε αυτόν τον απαρέγκλιτο κανόνα χωρούσε και χωράει το καθένα. Εμείς αναγνωρίζουμε αυτές τις

σχέσεις και επιθυμούμε την απενεργοποίηση των προβλεπόμενων και κανονιστικών συνάψεων. Επιθυμούμε να δημιουργήσουμε ρήγματα στα καταπιεστικά δίπολα και να ενεργοποιήσουμε δίκτυα επιθυμίας, φαντασίας, έκφρασης, μοιράσματος και ελευθερίας ενάντια στις μονοσήμαντες δομές καταπίεσης που προτάσσουν τη βία και την καταστολή ως εργαλεία πειθάρχησης και κατευνασμού. Θέλουμε να εντείνουμε τις ήδη υπάρχουσες -μοριακές και συλλογικές- αρνήσεις μας που οραματίζονται το αδιανόητο και κυοφορούν δυνητικά στιγμές ανατροπής αυτού του άκαρδου κόσμου.

Για να μετατρέψουμε την επιθυμία μας που δε χωράει σε καλούπια, σε δράση.

Για να κάνουμε τους ψίθυρους κραυγή.

Calvaluna*
ομάδα για την ανάδυση/ανάδειξη του κουήρ-φεμινισμού
calvaluna@riseup.net

*επιμύθιο για την προέλευση του ονόματος

Είμαστε τα παιδιά της Σελήνης. Οι ζωντανές εκτρώσεις των μαγισσών. Είμαστε οι μύθοι και οι δεισιδαιμονίες για πλάσματα γεννημένα κάτω από το φεγγάρι, δίχως ανθρώπινη μορφή. Καλβαλούνες είναι όλες αυτές οι άμορφες ιδέες, που φέγγουν στο σκοτάδι και αγωνίζονται με λαχτάρα να γίνουν λόγια και να γεννηθούν.

calva·luna ή moon·calf, «αμβλωτική, άμορφη μάζα», από το 1560, αποδιδόμενη στην επίδραση της σελήνης · από moon (φεγγάρι) + calf (μοσχάρι). Αργότερα, στα τέλη του 16ου αιώνα, σημαίνει «παραμορφωμένο πλάσμα, τέρας»· από το 1620, χρησιμοποιείται για να χαρακτηρίσει ένα άτομο που είναι «ανόητο, ακίνδυνο, ονειροπόλο». Από το 2024 αποτελεί κουήρ φεμινιστική ομάδα που στεγάζεται στη κατάληψη της Φάμπρικας Υφανέτ.

